

Հայտարարում թիւնների համար վճարում են  
իւրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ:

Այս տարի՝ Երևանի ժողովուրդը, զինաւորապէս հայ ժողովուրդը, թատրոնին տուել է մօտ 2600 բուլլի: Եւ կարծում եմ որ եթէ թատրոն մի մշտական խումբ ունենար եւ մի վարչական ժողով, նախ՝ այդ գումարի կրկնապատիկը կըստանար, երկրորդ՝ ներկայացումները ժողովուրդը կրկնապատիկ եւ հետապատիկ մեծ քաղաքական օգուտ կը ստանար, երրորդ՝ ուսուցչական խումբը կը կատարէր իր ուղղակի պարականութիւնը եւ դպրոցներէ յառաջագիւծութեանը կը նուիրէր իր բոլոր ուժերը, չորրորդ՝ խումբերի եւ ժողովրդի միջև կը վերջանար զանազան սրտամաշ վէճերի առիթը, հինգերորդը՝ թատրոնը իր բուն նպատակին ծառայելուց զատ՝ ազգային դպրոցներին եւս համեմատաբար աւելի մեծ օգուտ կը մատակարարէր: Բայց արդի թատրոնական չէֆըը չէ կարող յիշեալ նպատակներին ծառայել, նախ՝ այն պատճառաւ որ չափ տիրել է թէ՛ զանխնձ եւ թէ՛ բեմ, եւ այդ պատճառով տոմսակիւնի դները չափ թանկ են նշանակվում եւ միայն հայուստներին է

մատչելի լինում։ Երկրորդ՝ դաժնիք մի և նոյն ժամանակ և դատարան և թատրոն լինելով, շատ անգամ ներկայացման հետեւեալ առաւօտեան, մինչ կարգի բերելը, դաւերի ժամանակն անցնում է և կամ թէ այդ առիթը չը տալու համար, պէտք է միշտ տոն կամ արձակուրդ օրերին թողնել ներկայացումն և սրանից էլ շատ անյարմարութիւններ են ծագում։ Երրորդ՝ քաղցի այն որ դաժնիքը և բերել շատ փոքր են, գործողութեանց միջոց հասնում են որով ժողովուրդը ստիպւած է լինում տեղից չը շարժվելու, որովհետեւ ոչ ընդարձակ միջանցք և ոչ ծխելու կամ հանգստանալու սենեակներ ունի թատրոնը, ուստի ժողովուրդի առողջութեան մեծ վնաս է լինում այդ անյարմարութիւններից, ներքը մնացողը վատ օդիցն է խեղդվում, դուրս եկողը ցրտիցն է վնասվում։

Այս բոլոր հանգամանքները ի նկատի ունենալով, կը ցանկայի որ երևանայ ազգային բոլոր դպրոցները միանալով, քաղաքի մի յարմարաւոր տեղում շինելին մի յարմարաւոր թատրոն, որի շինութիւնը, արդի թատրոնից երկու անգամ մեծ լինելով, կարճ ժամանակ 7000—8000 ռ., բայց տարեկան մօտ 5000 ռ. օգուտ կը բերէր, որով կարելի կը լինէր անդաւան, երկտարարդներին մի մշտական խումբ կազմել և պահել և մի և նոյն ժամանակ մնացած արդիւնքից բոլոր տեղական ազգային դպրոցներին համառատար բաժին հանել։

Համոզված եմ որ եթէ այդ օգտաւէտ գործին ազգային դպրոցների հոգաբարձուները միտք չը դարձնեն, մասնաւոր մարդիկ կը ձեռնարկեն, որովհետեւ երևանում ոչ մի անշարժ կալուածք 10%-ից աւելի արդիւնք չէ բերում, այն ինչ թատրոնը 30—60 և 70% ևս կարող է բերել։

Խօսքս չը վերջացրած պարտք եմ համարում ինձ յայտնել, որ Սահակաւուչեան օր. դպրոցի օգտին երկու անգամ ներկայացրած խաղից հաւաքվել է 720 ռ. 90 կոպ., որից թատրոնի և այլ ծախքերի մասին 159 ռուբլ. 90 կ. դուրս գնացած լինելով, մնում է զուտ արդիւնք 550 ռուբլ. 91 կ. որից 500 ռուբլին հասել է յիշեալ դպրոցի հոգաբարձութեանը, մնացածը զեռ ևս ապագայի է։

Իրեւ մի մասնաւոր մարդ յայտնում եմ իմ չեռնորհակալքը թէ Սահակաւուչեան և թէ Գալ. դպրոցների օգտին խաղացող անձերին, որք չեն լինայում իրանց ժամանակը և հանգստութիւնը ազգային հիմնարկութեանց օգտին։

Սկիւնի

ՆԱՄԱԿ ՄՈՍԿՎԱՅԻՑ

Ուսանողական վերջին բաւական անպաճառ ներկայացումը առիթ տուց շատերին տրտմելու, մի քանիսին անմիտ կերպով ուրախանալու, նոյն իսկ հասարակութեան մի մասին անբաւական մնալու։

Անկարելի է ծածկել ճշմարտութիւնը—պիէսան անյարմար էր, խաղացողները բացի մէկից վատ էին, նոյն իսկ այս տողերը զորով չափազանց ստոր և ծիծաղալի էր իր դերում։ Բայց ով որ գործին ծանօթ է, ով որ տեղեակ է այն անբաղդ հանգամանքներին, որոնցով շրջապատած էր այս անգամ մեր թատրոնական գործը, նա մի մեղադրական խօսք անգամ չի ասի ուսանողներին։ Միթէ կարելի է կարծել, որ եթէ մի որ և իցէ հնար լինէր ուրիշ պիէսա տալու, մենք այնքան անհեռատես կը լինէինք, որ «Արշակ Բ-ի» պիէս ցնդաբանութիւնով հիւսիսներէնք մեզ միշտ համակողմ Մոսկվայի հայ հասարակութիւնը։ Մենք միշտ ընդդէմ ենք եղել չոր ու անմիտ ողբերգութիւններին և կը մնանք նրա անհաշտ թշնամիներ։ Հսկանքները սկսած մինչեւ յօշոյար մենք ամենայն աշխատութիւն գործ էինք դնում պատասխանելու Սուրբուկեանցի գրութեանը մէկը, հեռագրով ուրիշ կ'օմեղիաներ էինք պահանջում թիֆլիսից, բայց ամեն մի քայլափոխում հանդիպում էինք անփախչելի արգելքների։ Առաջ քան մեղադրել, առաջ քան անբաւականութիւն ցոյց տալ հարկաւոր է աչքի առաջ առնել մեր ուսանողական կենքի մի քանի ընտանեկան հանգամանքները, որոնք բացել հասարակութեան առաջ թռչլ է տալիս մեր խոհեմութիւնը։ Բաւական է միայն ասել որ մենք ստիպուած էինք տալ անպատճառ այնպիսի պիէսա, ինչ տեղ կ'անացի դեր չը կայ։ «Արշակ Բ-ը» այդ անհամ գրութեանից մէկն է։ Մենք ստիպված էինք այդ պիէսայով ձանձրացնել հասարակութիւնը, որովհետեւ մեր բարոյական պարտականութիւնն էր մտածել մեր այն չբաւոր ընկերների վրա, որոնց անբարոյական մեծ մասը լրացնում է թատրոնական ներկայացումը։ Եթէ թատրոնը մեր կապը լինի կախված

լինէր, մենք ի հարկէ լաւ կը համարէինք ոչինչ չը տալ, քանց թէ մի դարդակ բան, բայց թատրոնական ներկայացումը մեզ համար անհրաժեշտ պահանջ է դարձել։ Մենք հաստատ հաւատացած ենք որ անբաւականութիւն կարող էր յայտնել հասարակութեան այն չնչին մասը, որի մէջ կեդրոտ հաշիւն է միայն խօսում, որ անպատճառ պահանջում է իր տուած փողի համեմատ բաւականութիւն ստանալ, որ ոչ թէ ուղիղ սրտով է դո՛ւսւմ ուսանողութեանը, այլ շարժելով զանցնում է մի քանի բոլոր օրպէս ողորմութիւն։ Իսկ հասարակութեան մեծ մասը, այն ազնիւ հարուստ պարոնները, որոնք առատ ձեռքով ամենայն առարի նուիրում են ուսանողութեանը յայտնի դուժարներ, իրանց երբէք այնքան չեն ցածացել, որ անբաւականութիւն ցոյց տան մի անյաջող ներկայացման մասին։ Երանք զոհում են ոչ թէ թատրոնական ներկայացումն տեսնելու համար, այլ աղքատ ուսանողներին օգնութեան ձեռք հասցնելու համար։ Մենք հաստատ հաւատացած ենք որ Մոսկվայի պատուելի հայ հասարակութեան մեծամասնութիւնը առանց ուշադրութիւն դարձնելու վայր է վերայ խօսքերի վրա, կը շարունակի մեզ համակրել, և մենք կաշխատենք արժանաւոր կերպով գնահատելու նրա համակրութիւնը։

Ս. Կապիսնց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Ստացանք պ. Սամսոն Ապրէլեանցից 50 կոպէկ յօդուտ վանի սովատանշների։

Թիֆլիսի Ներսիսեան հայոց ազգային-հոգեորդպրոցի հոգաբարձութիւնը կարգադրել է կատարել հոգեհանգիստ ապրիլ ամսի 7-ին, Աւետեաց տօնին, Աւետիք Փրօքեանցի գերեզմանի վրա, Ս. Նշան եկեղեցու գաւթում, պատարագից յետոյ, Հանգուցեալը նուիրել է Ներսիսեան դպրոցին մի արդիւնաւոր կալուածք։

Չարմանալի է ինչպէս անհամբեր են հայերը։ Որինակ երեսնից նամակ ենք ստանում, թէ ինչի չեն տպւում վանի սովելոց համար երեսնացիների նուիրատուութիւնների ցուցակները։ Մենք կրկնում ենք. փողերը ստանալուն պէս, իսկոյն ուղարկում ենք, բայց նուիրատուների ցուցակները այնքան շատ են և այնքան մեծ են, որ մի անգամից բոլորն էլ չենք կարող տպել։ Հաւատացնում ենք որ ոչ մի ցուցակ չի կորչի, միայն թէ համբերութիւն ունենան։ Աշխարհիս ամեն ծայրերից նամակներ ենք ստանում, միթէ երեսնացիները կարծում են որ նրանք են միայն նուիրատուութիւններ անում։ Բիշ համբերութիւն ունենան, և կը տեսնեն, որ բոլորի նամակներն էլ կը տպվեն։ Այժմ երեսնի նուիրատուների ցուցակները արդէն տպվել են, բայց երեսնացիները զեռ չը սպասած որ համարները հրատարակվեն, անհանդիստ են լինում և վրա վրա նամակներ են գրում, կարծելով որ փողեր կորան։

Հիւ-ՆԱԽԻՋԵԼԱՆԻՑ մեզ գրում են. «Փետրվարի վերջերում քաղաքումս լուր տարածվեցաւ, որ տեղիս յաջորդ Գրիգորի վարդապետ Տէր Ստեփանեանց Սինօդի անօրինութեամբ փոխադրված է այստեղից ուրիշ տեղ։ Այս լուրը լսելով, Հիւ-ՆԱԽԻՋԵԼԱՆԻՑ հասարակութիւնը շատ ուրախացաւ, յոյս ունեւում, որ յաջորդ-հայրը այստեղից գնալով, իր հետ կը տանի հասարակութեան մէջ ցանցած երկպառակութեան սերմերը»։

Եկող տարի յունվարի 1-ին պէտք է հրատարակվի Փարիզում Կովիտի վրա մի գիրք Փրանսերէն լեզուով «Le Cause» վերնագրով։ Գրքի գիրք կը լինի 10 բուրդ։ Վաղօրօք կարելի է զբոնել գրքին պէնտրոնական գրաւածառանցումն և իւրեւնչաւոր մագաղանում, Թիֆլիսում, Գրքը կը պարունակի Կովիտի նկարագրութիւնը պատմական, աշխարհագրական, ուսումնական և միջակազրական կողմից։ Նոյնպէս նրա մէջ ամփոփված կը լինեն վարչական և արդիւնագործական տեղեկութիւններ։

Մարտի 29-ին Թիֆլիսի ժողովարանում պ. Գեորգի ԵՔԵՆԵՂԻ կարողաց մի հրապարակական դասախօսութիւն վրացերէն լեզուով «Այլապատեհի» հին պատմութեան մասին։ Բաւական շատ ժողովուրդ հաւաքվեցաւ ժողովարանի դահլիճում և լրսողները ծափահարութիւններով վարձատրեցին

դասախօսին։ Դասախօսութիւնը բարեգործական նպատակով կարողացվեցաւ։

ԵՐԵՒԱՆԻ մէջ հրատարակվող «Պատկ» շաբաթաթերթը հաղորդում է հետեւեալը։ «Երբեք միայն յիշելու արժէք ունենում էր Ներսիսեանցի վերաբերմանը պատմութեանը, որ մարմինը կրճեցի ներքեւ կտաւով պատառված է եղել, իսկ նորանից վերս բոլորովն բաց, դէմքի կաշին քերթած, մազերը կտրատված էին։ Թիկունքի կողմում երեսալիս է եղել գիտակի տեղ. կրունկը վիրաւորված էին։ Արդէն քննութիւն է սկսվել և երկի չուտով կը յայտնվի այդ կնոյ ու ինչի համար սպանված լինելը»։

Երբեք օր, մարտի 30-ին, ժամը 5-ին երկուրեւեռ, դարձեալ հրէհ յայտնվեցաւ Թիֆլիսի երեսնեան հրապարակի վրա գտնվող Զուբալովի տանը։ Հրդեհը չուտ հանգրցին։

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՆԳԼԻՍ

Երազիրներից տեղեկանում ենք, որ լոբի Բիկոնսթրիլ պարլամենտը արձակելուց առաջ զանազան լուրեր էր տարածում, որպէս զի ընտրութիւնների ժամանակ պահպանողական կուսակցութիւնը յաղթող հանդիսանայ։ Ի միջի տալոց նա տարածեց այն լուրը, իր թէ Կերմանիան, Աւստրո-Աւստրիան և Անգլիան մտադիր են դաշնակցութիւն կապել եւրոպական խաղաղութիւնը պահպանելու համար և որ այդ դաշնակցութիւնը կարող է կայանալ միայն այն դէպքում, եթէ Անգլիան պահպանողական միւնիստրութիւնից կը կառավարվի։ Մարտի 15-ի պարլամենտի նիստի ժամանակ լոբի Բիկոնսթրիլ մի ծառ կարդաց, որի մէջ անդարից, թէ եւրոպական անհաւանձախութիւններ են ստեղծվում, որոնց վերջացնելու համար հարկաւոր է, որ Անգլիան խառնվի գործի մէջ։

Անգլիական «Times» լրագիրը, քննելով այդ ծառը, պատրաստ է միւնիստրի մութ ակնարկութիւնները և բացարձակ յայտնում է, որ եւրոպական խաղաղութեանը վտանգ չէ սպառնում։

Վերջին տառ տարիների անցքերը, բացի մէկից, միջազգային կոնկրետ տեղիք չեն տալիս, գրում է «Times» լրագիրը։ Այդ մէկ բացառութիւնը Ֆրանս-գերմանական պատերազմն է, որ Ֆրանսիական ժողովուրդի մէջ այնպիսի յիշատակներ և զգացմունքներ է թողել, որոնց անհեռացնելը գրեթէ անկարելի է։ Մինչեւ այժմ անբաւականութեան համար պատահած առիթները ոչնչացրած են գերմանական և ժամաւանդ Ֆրանսիական պետական մարդկերանց խոհեմութեան շնորհիւ։

Բացի այդ միակ ու կէտը եւրոպայի քաղաքական հօրիզոնի վրա, չէ երևում մէկ ուրիշը, որ սպասել տար քաղաքական ապագայ փոփոխիկներ։ Ազգայնութեան սկզբունքը աջողութիւն ունեցաւ ամեն տեղ, ուր նա տալական և գերմանական ժողովուրդները միացած են, Արեւելքում ապրող պաղկան ազգերը ձեռք բերին անկախութիւն։ Արեւմտեւրոպական պատերազմ սկսելու համար ոչ մի խելացի առիթ չը կայ։ Այդպիսի մի պատերազմ կարող է սկսվել կամ նուաճումների նրա պատմով կամ վրէժի ներքին թեւեռնական գզգզումներից զրգով։

Արեւելքում, ճշմարիտ է, Բերլինի դաշնագրով ստեղծած գործերի գրութիւնը զեռ չէ ամրացել, բայց ոչ մի պետութիւն չա՛հ չուներ այդ գրութեան փոփոխութեանց։ Մինչեւ անգամ Առաջատարներ երկու հանգամանքներում այդ փոփոխութիւնը չէ ցանկանում։ Ինչ կը վերաբերի Անգլիային, նրա խառնվելը եւրոպական գործերի մէջ կարելի է

երկու պատճառներով արդարացի. առաջինը պէտք է պաշտպանել Բերլինի անկախութիւնը և երկրորդ՝ պէտք է Կ. Պոլսը սուլթանի իշխանութեան տակ թողնել։ Բերլինի անկախութիւնը պահպանելու համար 1870 թ. Լախանի պարլամենտի օգնութեամբ աշխատեց Գլադստոնի միւնիստրութիւնը, իսկ Կ. Պոլսը հարցը անդառնալի կերպով Անգլիայի հասնութեամբ վճռեց Բիկոնսթրիլի միւնիստրութիւնը։ Բացի այդ երկու կետերից Անգլիան առիթ չունի եւրոպական գործերի մէջ խառնվելու համար։

ԱՅԳԱՆՈՍԱՆ

Երազիրների մէջ հետեւեալ տեղեկութիւններ ենք կարդում Անգլանիստանի մասին։ Անգլանիստանից եկած վերջին լուրերից երևում է, որ տեղացիների և անգլիացիների մէջ շուտով պատերազմական գործողութիւնները նորից կը սկսվեն։ Պատերազմական պատրաստութիւնները տեսնված են։ Լեռնային անցքերը փակող ձիւնը հալվել է, ցրտերը անցել են, այժմ պատերազմ սկսելու համար ամենայարմար ժամանակն է։

Ամենից առաջ շարժվեցին Մաճմեղ-Ջանի գոթերը, որոնց նա ձեռնալց ընթացքում հաւաքել էր։ Նոքա ուղևորվում են Կարուի ի նկատի ունենալով, որ Թուրքստանի և հիւսիսային միւս նահանգներում գտնված աջակցի գոթերը միաժամանակ կը յարձակվեն Կարուի վրա։ Մաճմեղ-Ջանի ձեռքի տակ գտնված ոյժերը բաւական չեն մտադրված պատերազմի համար։ Անցեալ դեկտեմբերին Կարուը շրջապատված էր աջակց նիստանցի գոթերի աւելի մեծ ոյժերով, բայց անգլիացիները այնու ամենայնիւ կարողացան նրանց յետ մղել։ Նոյնը և այժմ կը պատահի, մասնաւոր եթէ շուտ հասնեն Բոմբէյից անգլիական մի քանի զորաբաժիններ, որոնց զենեքալ Սուլայարտ սպասում է։ Այս դէպքում զենեքալ Սուլայարտ կարող է յարձակվել Մաճմեղ-Ջանի վրա։

Այս հանգամանքը երկի յայտնի է աջգնական գոթերի առաջնորդին, բայց նա յոյս ունի, որ օգնութիւն կը ստանայ հիւսիսից և արեւմուտքից։ Հաստատ աղբիւրներից յայտնի է, որ Մաճմեղ-Ջանը յարաբերութիւններ էր հաստատել Արդուրախման-խանի հետ, այն ժամանակից, երբ այս վերջինը հասել էր Անգլանիստան։ Մաճմեղ-Ջանը բաւակցում էր նոյնպէս Հերատի կառավարչի հետ, բայց այնտեղից ոչինչ օգնութիւն չէ կարող ստանալ, քանի որ տեղացիների մէջ այդ կառավարչի ոչինչ հեղինակութիւն չունի։ Արեւմտեւր Երազիրական կարգաւի Կարուի վրա, անգլիացիները գործ կունենան թշնամի երկու զորաբաժինների հետ։

Դժուար է նախադաշակել այս նոր կուռի հետեւեանքները։ Բազմաթիւ նշաններից երևում է, որ աջգնական գոթերի առաջնորդները գործողութիւնների որոշ նախադիւ ունեն։ Նոքա յոյս ունեն, որ սահմանների լեռնաբանները կապատմեցվեն և կը կտրեն գիւնեքալ Բոմբէյի յարաբերութիւնները Հընդկապատանի հետ։ Այսպիսի մտադրութեան իրադրծելը աջգնացիների համար շատ դժուար է։

Իւրաքանչիւր կուռի ժամանակ աջգնացի առաջնորդները ցոյց են տուել, որ նոքա անբնութեան են միասին գործելու համար։ Այն անգամ, երբ աջգնական զորաբաժինները մտադրվում էին միասին յարձակվել թշնամու վրա, զորաբաժիններից մէկը ուշաուում էր և ուղարկում խանգարում էր միւսների դիտաւորութեանը։ Այսպիսի անկարգութեան հետեւեքը աջգնական գոթերի ջարդակից էր լինում։

ՋՈՆՈՒՐԱՎԱՆ ԹՈՒԱՆՆԵՐ

Լոնդոնի «Economiste» թերթը մի յօդուած է տպել վերջին տասն և հինգ տարիների ընթացքում Եւրոպայի զինուորական ծախսերի շատանալու մասին: «Economiste» այդ յօդուածը տպում է իր բնական գիտելիքով Վոլթերի ծառի, որ նա խոսեց զինուորական պարտական մէջ զինուորական օրէնքի առիթով և որով նա հաշուեց Եւրոպական պետութիւնների զինուորական, հրացանների և թնդանօթների թիւը և մոռացաւ ստել, թէ զրանց վրա պետութիւնները որքան են ծախսում:

Այդ յօդուածը հետեւեալ վերագրին է կըրում: «Նշեցան է ծախսում Եւրոպան Գերմանիայի միութեան պատճառով»: 1866 թուականից, երբ սկսեցաւ պրուսական միացնող քաղաքականութիւնը, Եւրոպական պետութիւնների զինուորական ծախսերը չափազանց շատացան:

Եւրոպական պետութիւնների ընդհանուր ծախսերի զուտարը 1879 թ.ին կազմում էր հինգ հարիւր ութսուն և հինգ միլիոն ութ հարիւր յիսուն հազար ֆունտ ստերլինգ, իսկ 1865 թ.ին երեք հարիւր ինսուն և ութ միլիոն ութ հարիւր հազար ֆունտ ստերլինգ: Ուրեմն 1879 թուի ծախսերը, համեմատելով 1865 թուի ծախսերի հետ, շատացել են 177,000,000 ֆ. ստ., որ ուսուսաց փոփոխութիւններ է մօտ մէկ միլիարդ եօթ հարիւր միլիոն բոլոր:

Այդ ահաբեկիչ զուտարի 2/3 բաժինը զինուորական պէտքերի համար է ծախսւում: Զինուորական ծախսերի աւելանալը պետութիւնների մէջ հետեւեալ կարգով է կատարւում: ամենից շատ Գերմանիայի մէջ, յետոյ Աւստրո-Ունգարիայի, Ֆրանսիայի, Անգլիայի Ռուսաստանի, Իտալիայի, Սպանիայի, Հոլանդիայի, Բելգիայի, Դանիայի, Նիդերլանդի, Եւրոպայի, Պորտուգալիայի, Յունաստանի, Ռուսիայի և ամենից քիչ Նիդերլանդի մէջ:

Եւրոպական բոլոր պետութիւնների պարտքերի ընդհանուր զուտարը 1865 թուից մինչև 1879 թ.ին շատացել է տասը միլիարդ մէջ հարիւր ինսուն և եօթ միլիոն բոլորով: «Economiste» յայտնում է, որ պարտքերի այդչափ մեծանալը պատահել է պատերազմների և պատերազմական պատրաստութիւնների պատճառով:

Պէտք է ի նկատի առնել, որ վերոյիշեալ թուերով հաշվում են ոչ թէ բոլոր զինուորական ծախսերը, այլ վերջին 15 տարիների ընթացքում աւելացածը միայն:

Մի աւելի կատարեալ զտարար ստանալու համար, թէ որքան ծանր է Եւրոպայի համար այդպէս զինաւորված լինելը, բացի վերոյիշեալ թուանշաններից պէտք է հաշուել նոյնպէս միլիոնաւոր աշխատող ձեռքեր, որոնք խաղաղ ժամանակ հեռացրած են աշխատանքից և հրացանը ձեռքին են կանգնած:

ՆԱՄԱԿ ԹԻՒՐԻՔԻԱՅ

Վան, 6/18 փետրվար

Որդիների թողովը վանքից հարստահարութեանց վրայ դրել, ուրիշների թողով մեր թշուառ զինացոց անօթութենէ կրած նեղութիւնների վրայ դրել, ուրիշների թողով Պերմի դաշնագրի 31-րդ յօդուածի տակերին ապարդիւն մնալու համար դրել, վերջապէս ուրիշների թողով Բ. Դոնէն խորհրդած քննիչներին, քովորներին ոչինչ արդիւնք մը չառաջ բերելուն վրայ դրել, ես կոչում եմ յայտարարել ընթերցողաց ուշադրութիւն պահելու վանքից, որ մտաւորական յառաջադիմութեան ամբար, այս պիտի ըստ իմ նախախի նիւթը, և այս պիտի ջանամ ցոյց տալ ըստ կարելոյն թէ վանքի մտաւորական արդար յառաջ գնացած են: Ուսումնական տարիէ ի վեր վանքի մէջ զրուցներ բացուած են, այս երեսուն հազարն տա-

րիների ժամանակամիջոցում հազիւ երեսուն հաւուղի կարգաւոր չափ բաժնեւոր յառաջ եկած են, պատճառ շատ բացառաւոր է, զի աշակերտ մի միջին ցայտօր դպրոցէն և վարժարանէն աշակերտ կը ստակայ, որչափ կը ստակայ մասնաւորաւ մը բանդէն և դահլիճէն, ապա մը վարժարանի դռնէն ներս մտածին պէս դիակ կը դառնայ, նա աշակերտ ամօթեալ և անհամարձակ կը լինի, որ և թէ մէկ մը նորա դասին վերաբերեալ հարցում մը ուղղելու լինի անոր, աշակերտ հազար անգամ մեռնի կընտրէ, քան թէ անոր հարցումին պատասխանել, աշակերտ մը զրուցող մտածին պէս պէտք է կարգաւոր աշակերտան, Հեգարան, Սաղմոս, Ժամադիրք, Աւետարան, Գործոց, Նարեկ, զատիկ լինելու համար առնուող 8-10 տարի պէտք են, անոնք որ աղքատ են չառաջ կը ձգեն դպրոց, և ստակ չահելու կերթան, իսկ հարստաւոր տղաներ, որք կընան աւելի երկարօրէն դպրոց յաճախել, ասոնք ալ յայտ կը դնեն իրենց հօրերու վստասկած հարստութեան վրայ և կարհամարհեն ուսումը իրեն բոլորովին ապարդիւն բան մը:

Ահաւորիկ համառօտ նկարագիր մը մեր դպրոցաց, որ աւելի պարզապէս կը նմանի քան զըսողի. դպրոցէն ներս մտնող կը տեսնէ բաւական ընդարձակ սենեակ մը 4-500 տղաներ իրարու վրայ չարված, գետնի փոշիների մէջ նստած մանուկներ, անդին ալ վարժարան մը փայտ մը ձեռք բռնած և ֆայտանս պատէն հարկած, որ աշակերտաց լուր կենալ կը հրամայէ, հազար տեսակ հայհոյանքներ անելով աշակերտաց: Մեր դպրոցներ այս դրքի մէջն էին, երբ «Հայկազեան» ընկերութիւն կազմուեցաւ, որոյ նպատակը ազգային մանուկներ դաստիարակել էր: Այս ընկերութիւն դպրոց մը բացաւ անմիջապէս «Հայկազեան» դպրոց անունով, և առաջին անգամ լինելով աշակերտների ընթերցողութեան մտցող իր վարժարանի մէջ, «Հայկազեան» աշակերտ միւս դպրոցաց աշակերտների պէս տաս տարիներով չը սլախ կարգաւոր իրեն չը հասկցած գրաբառ մեռած լեզուն (Աստուած ողորմի իր հոգւոյն), այլ պիտի կարդար քերական, ընթերցարան մը, ազգային պատմութիւն, թուրքաբանութիւն, աշխարհագրութիւն, տնտեսական, քիմիական, մատենագրութիւն և այլն և այլն: Այս դասեր բոլորովին նոր էին վանքի համար, միւս դպրոցաց աշակերտներ չէին գիտեր թէ ազգային պատմութիւն ինչ կը ստղծեն, ինչ է մէկ մը առնոց հարցնելու լինէր, թէ դու ինչ աղքէ ես, պատմական պիտի ընդունէր քրիստոնէայ եւ: «Հայկազեան» ընկերութեան վարժարան շատ աւագ յառաջադիմութեան և փոխանակ քաջալերներ գտնաւոր, տակէ անկէ շատ մեծ հաշիւանքներ կըրոց, «Հայկազեան» աշակերտներ փոփոցէ մտնող ժամանակ, փոփոցի ստաւորակներէն և միւս դպրոցաց աշակերտներէն կը դասակարգուէին: Երկու երեք տարի այս դրքով չարունակուեցաւ «Հայկազեան», և ամեն ժամանակ ազգային հանդէսներ, կը կատարուէին անդ: Երթալով հետզհետէ «Հայկազեան» վարժարան երեսի վրայ մնաց, և «Հայկազեան» ընկերութեան անդամներ հրաժարուեցան մեծաւ մասամբ, և դպրոցը զոգոցուեալ վրայ էր երբ հասաւ պարոն Սիւրբի փոթիւնգույանէ Էֆէնդին: 3-4 ամիս վանք մնաց փոթիւնգույանէ Էֆէնդին և այս քիչ ժամանակամիջոցում շատ մը բարիքներ արաւ վանքից, մի ընկերութիւն կազմեց «Հայկան» անունով, որոյ նպատակն էր հայրենասիրական զգացումներ տարածել վանքի մէջ երեք միջոցներով, լսարանով, կիրակնօրեայ դասարանով, և ընթերցարանով: 15 օրն անդամ զատակ կար «Հայկան» ընկերութեան կենտրոնատեղի եղող «Հայկազեան» վարժարանի մէջ, ամեն կիրակի դաս կը տրուէր դաս առնելու ուղղով և է հասակի ազգայնաց, ասկէ դատ ամեն մարդ աղտաւ էր կարգաւոր ընկերութեան բոլոր գիւրքեր և լրագիրներ չընչին վարձք մը միջանդով:

Պ. փոթիւնգույանի շնորհիւ մի քիչ բարեկեսեւ սկսաւ «Հայկազեան» դպրոց, և վանքի երկտասարդներ օրինակ առնելով «Հայկան» ընկերութիւնէն, ընկերութիւններ կազմեցին: յիշեմ մէկ քանիսն անուններ: «Բարեկես» ընկերութիւն, որոյ նպատակն է կիրակի օրեր սուրբ պահել Աստուածաշունչ կարդալով և երբեմն ալ թատերներ ներկայացնելով: «Ազգայնէր» ընկերութիւն, որ նպատակը նոյն է «Հայկան» ընկերութեան նպատակին հետ, «Ուսումնական» ընկերութիւն որոյ նպատակն ալ լսարան ունենալ է: ասանցմէ զատ կան և րիստոնի չափ ընկերութիւններ, որոց նպատակը իրերաւորութիւնն է, ասանք աւելի կոխով կը դրաղին, քան թէ իրենց նպատակին կը ծառայեն: այժմ ընկերութիւն կազմել մօղա դարձած է վանքի մէջ, և ամեն մարդ ընկերութեան մը անդամ է: Այսպէս ահա վանքից արդի մօղային հետեւելով, ամեն օր ընկերութիւններ կը կազմեն, քանի մանկ քիչ մը ստակ և գիրք հաւաքելով, օր

մնալ տեսնեն գրապահը գրադարան պարզած է, գիրքեր և ստակներ իրենց տուն տարած է, ասոր վրայ կռիւներ կը յարուցուին և ընկերութիւնը կը տապալի:

Այսպէս ահա երբ կը լսուի որ վանքի մէջ քաղմաթիւ ընկերութիւններ կան, թող չը կարծեն ուրիշներ որ վանքի ընկերութեանց բոլորն ալ ազգային ծառայելու նպատակաւ կազմուած են, այլ ինչպէս ըսի մօղային հետեւելու համար:

Մեր միւս դպրոցներ գրեթէ նոյն են, ինչ որ էին առաջ. շատ քիչ տարբերութիւն արած են, «Հայկազեան» դպրոց հիմա դարձեալ երեսի վրայ մնացած է: Մի դպրոց միայն կայ մեր քաղաքի մէջ, որ իրաւամբ դպրոց կրնայ համարուիլ, այն է «Արարատեան» ընկերութեան վարժարանաց, աւելորդ կը համարվի այս մասին տեղեկութիւններ տալ մանրամասնօրէն «Մշակի» ընթերցողաց, ուղղի կրնայ «Արարատեան» ընկերութեան գրք չըրջանի տեղեկագիր ձեռք բերել և կարդալ, կարգաւոր կրնայ գաղափար կազմել «Արարատեան» մեծամասն ընկերութեան գործունէութեան մասին: «Արարատեան» ընկերութեան թէ վարժարանաց և թէ գիւղային նախակրթարաններ շատ լաւ և բարեկարգ են, մի բան միայն լաւ չէ որ «Արարատեան» ընկերութեան դպրոցաց դասատուներ վանքի լինելով, պէտք եղածին չափ բանդէտ չեն, կը յուսամ որ «Արարատեան» ընկերութիւն այս պակասը ես կը լեցնէ, և յարմար դասատուներ բերել կուտայ յարմար տեղերէ: Եթէ ոչ նախակրթարաններու գոնէ միայն վարժարանացի համար:

Թող ներուի մեզ, որ պահ մը մեր խնդրէն չեղեցանք, գաղափար մեր խնդրին վրայ գրել: այս չափով կարծեմ կրցի հասկնել թէ որչափ յառաջ գնացած է վանքից հալը, գէշ չը լինել կարծեմ որ արարական սեռի մտաւորական յառաջ գիւնթեման վրայ գրել ձգելու, դառնում գիւղի իզական սեռի մտաւորական յառաջ գիւնթեման վրայ գրել:

Վանքի մէջ յառաջում իզական սեռին համար յատուկ դպրոց չը կար. 8-9 տարի յառաջ Վ. Պօլոյ մէջ կազմուած «Մանկութեան» անուն ընկերութիւն վանքի մէջ դպրոց մը բացաւ: աղջկանց համար: այս ձեռնարկը նոր լինելով առաջին անգամ ընդունելութիւն չը գտաւ: վանքիցներէ, չատեր բարոյականութեան գէտ մեղանչել կը կարծէին, թէ որ իրենց աղջիկներ այդ դպրոց իրկէին, ասելով թէ «աղջիկն ինչ է որ կարդալ սորվի, հաց եփի, խմիկ վաւել, կերակուր պատրաստել գիտնայ բաւական է» անա այսպիսի մտածումով շատեր իրենց աղջիկներ դպրոց չեն իրկեր, և վանքի պէս բազմամարդ քաղաքի մը մէջ կայ մի դպրոց միայն աղջկանց համար, այն ալ դպրոց չը կրնար համարուիլ. բայց Աստուած թող դպրոց համարէ: Խոսքերնս եղանակայնելով, կասեմ թէ վանքից շատ ետ մնացեր են դարուն պահանջման համար իրենց որդիներ դաստիարակելու մէջ: չատեր կը կարծեն որ վանքից բաւական յառաջ գիւնթեմ են ուսման մէջ, և կը համարձակին սակ որ պօսեցնենք: ալ աւելի, բայց ես որ գիրքեր ընկերութեան մէջ Պօլոյ դպրոցներն աշխատեցնելու, տեղեւոյ դպրոցներն ալ տեսած եմ, ես չեմ կրնար չը խոստովանել որ վանքից շատ քիչ ընկերութեան մէջ կը գտնուին դաստիարակութեան խնդրող մասին, վանքից, ոչ Բերկինի դաշնագիրը, ոչ Եւրոպական տեղութիւններ չեն փրկել զմեզ մեր ներկայ գերութիւնէն, միմայն մենք կրնանք զմեզ փրկել, երբ փրկուել ուղիք:

ՎԱՏԱԳՆ

ՆԱՄԱԿ ՊԱՐՍՊԱՆԱՆԻՅ

Վանքի մէջ, 29 փետրվարի  
Այս միջոցի շատերը հարցնում են ինձանից, թէ ինչ է պատահել, որ էլ Արմենակի նամակից չեն երևում «Մշակի» մէջ, չը լինի թէ անգուր զամբիւրը զրանց էլ սկսեց կուտ տալ: Ես պատասխանեցի, թէ այդ երեսից ինչու է ք վանքում, քանի որ դա բնական պէտք է, միջին պայմանում նամակներից զամբիւրը մէջ չեն խորանալ, բայց պատահեաւ կարող է պատահել, դա, որովհետեւ յետադիմութիւնը պարսկական ճաւատակին է: Ուրիշ տեղերի հայերը որ օրից առաջ են գնում, իսկ մենք զէպի յետ ենք դառնում մեզ գոնէ արդարացին. քանզի, որքան յիշում եմ, ես մի քանի նամակ պէտք է ունենամ խմբագրատան մէջ. բայց մի բան խղճիս զիպաւ այս տղերքի մէջ, և պէտք է որ ճշմարտութիւնը խոստովանեմ: Մեր պարսկահայերիս յետադիմութիւնը շատ էլ պարսկաւանքի արժանի չէ, շատ

էլ յանցանք չէ, մենք այդտեղ ունենք մի թագորած մարդ, ուրեմն թոյլ տուեցէ որ բացատրեմ զորան: Եղբայր, մի անգամ մտածեցէք, և ենթադրեցէք թէ այս բոլոր աշխարհ առաջ ընթանայ, առաջ անցնի և բոլորովին առաջանայ, ինչ է ք կարծում, միթէ յետեւ պէտք է դարդակ թողնել, միթէ յետեւում ապարդէ չը կայ, միթէ յետեւում գործող մարդիկ պէտք չեն: Ահա մեր յետադիմահայերիս խելը և ունակութիւնը, որ նրբամիտ հեռատեսութեամբ մեր սեպական յետադիմացութիւնից չենք հեռանում, և չենք էլ հեռանալ, թող ու ինչ ուղիւ է ասէ, ամեն օր իր հաշիւը ինքն աւելի լաւ գիտէ:

Այս տարի Պարսկաստանում, ձմեռը խիստ ցուրտ էր, ձիւնով ու սառնամանքով պատած: Մեր քաղաքում հացը ու ցորենը թէն սովորականից եռապատիկ գնով են վաճառվում, սակայն մատչելի են: Գորեն ունեցողները շտապում են ծախելու, որովհետեւ հաստատապէս գիտեն, որ յառաջիկայ ամառը խիստ առատ հունձ կը լինի:

Մեր գերատեսչական խումբը բարեկենդանի վերջին երկու շաբաթվայ մէջ, տուեց երկու թատերական ներկայացում, մին յօդուտ լիւրվա թաղի դպրոցներին, և միւսը նորահաստատ խնայողական ընկերութեան օգտին: Երկու ներկայացումներից յոյացաւ աւելի քան 300 բոլորի կամ 100 թուան: Առաջին ներկայացումն էր «Եղևանի» օղերգութիւնը և մի ֆրանսիական թարգմանած կատակերգութիւն «La cloche du soir» երկրորդն էր «Միջին Ներսէս և Պապ թագաւոր» օղերգութիւնը «Բարեկենդանի քէֆ» կատակերգութեան հետ, որ երկրորդն էլ բաւականին յաջող անցան և հասարակութիւնը գոհ մնաց:

Այդ օրերում մեր Արամեան դպրոցում կատարվեցաւ մի աղջկան հանդէս, ճիշտ բարեկենդանի հինգշաբթի օրը, ի յիշատակ Ս. Վարդանանց: Պատարագի արձականից յետ եկեղեցական դասը, ժողովուրդը և դպրոցների աշակերտները եկան դպրոցի բազմ, ուր խօսվեցան և կարգաւորվեցան մի քանի ձևեր և աշակերտները երգում էին աղջկան երգեր: Պատուելի հոգաբարձութիւնը հանդիսականաց համար պատրաստած էր մի առատ նախաճաշ առաջնորդարանի դահլիճում: Հանդէսը բաւական արտաշաքի էր:

Տեղիս ուսաց գիւնթայ հիւպատոսի կամեցողութեամբ, մեր քաղաքի հայոց մայր եկեղեցում եղաւ գոհարանական աղօթք Ռուսաց Ալեքսանդր Կոյոնի հրաշալի աղաւորութեան և նորա 25 ամեայ թագաւորութեան յօրինակի յիշատակի համար: Պ. հիւպատոսը նոյնպէս և հիւպատոսարանի բոլոր ծառայողները ներկայ էին: Ներկայ էին նոյնպէս ֆրանսիացաց հիւպատոսը, եւրոպացիներ, և շատ ուսաց և պարսից հպատակ հայեր, գոհ և ուրախ սրտերով:

Վալթէժ քաղաքի հայ չքաւորների համար եղաւ մի հանգանակութիւն, որից գոյացաւ մօտ 300 թուան, որ ցորեն և ալուր գնվելով բաժանվում է աղքատների և այնպիսիներին, որոնք եզրոյն ոչ գիտեն և մօրալ ամաչեն:

ՄԵԿԱԿ ԶԵՈՒԳԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱԳՈՒՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒՄՆԵՐՑ

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 28 մարտի: «Правит. Вѣстн.» լրագիրը հաղորդում է, որ «Молва» լրագրին առաջին նախագովու թիւին է տրուած: «Переустройство Вѣд.» լրագիրը հաղորդում է, որ Անգլիական տնտեսական գիւնթայ Բօբերտի գործերը ստաւիկ ջարդվեցան: Միւսն են այն լուրերը, իր թէ չինական զորքերը անցել են ուսաց սահմանները: Նիժնի-Ուստրիսկի երկուս սահմանը անցել են լեռնական հասարակ բանորներ: «Голосъ» լրագիրը հաղորդում է, որ չինական և եսպանական ջրերի մէջ կը կենտրոնացնի ուսաց գիւնթայ բախան նաւերի մեծ քանակութիւն: Ս. Պետերբուրգի մէջ կախաւորված է Կուրիեր, որ մեղադրվում է ահաբեկութեան համար: Կիզմ անցագիրներ շինելու մէջ, Կուրիերի վեր յարարեալութիւններ ունէր յեղափոխականների հետ: Նրանց մօտ գտնված է 92,000 բուրժ:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 29 մարտի: Նրէկ վանձանվեցաւ Պետերբուրգի մէջ պրօֆեսոր Կիտտորին: Իշխան Գորչակով հիւանդ է կատարով, պատկած է անկողնի մէջ և ոչ որք չէ ընդունում: Ֆինլանդացի գեներալ-լէյտենանտ Երերտ, բոլորական կառավարութեան հրահրի համեմատ, համաձայնեցաւ Բօլքարիայի զինուորական միւնիստրի պաշտօնը ընդունել:

Խմբագիր—հրատարակող ԳԻՐԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Типографія А. А. Михельсона